

1716.

DEOM TATEV AETATI MULIERE SIGILLI RECUPER
SIGNA
VNANIMIS LAETITIAE,
PIETATEM, OBSERVANTIAM, ET GRATITUDINEM SUAM,
cum

V I R

*Nobilitate Præstantissimus, Existi-
matione Amplissimus nec non
Doctrina Clarissimus,*

DOMINUS

**M. DANIEL
MULLERUS,**

Rector Lyc. quod Chemnitii floret
Gravisimus et longe Meritisimus, Praeceptor
Suus Fidelisimus,

NOMINALE FESTUM

per infinitam Dei bonitatem
secundis omnibus reversum

die XII. Calend. August. A. M. DCC. XVI.
celebraret.

Discipuli quidam obsequiosissimi
gratulabundi declarare

Voluerunt & Debuerunt.

CHEMNITII, Literis Stæffelianis.

Gy 2X40

DIGNVM LAVDE VIRVM MVSA VETAT MORI,
quippe cum
Mortale sit omne mortalium bonum,
nominis fama
contingit sola *immortalis mortalium optimis.*

Nam

Virtute et Doctrina

Mortales evadunt *immortales.*

Videmus quidem

Homines *laude* prorsus indignos *taudatos* maxime,
contra ea
plane *illaudabiles laudatissimos.*

Illi

Panegyricorum sumis, ceu thuribulis litatur
digitoque monstrantur;
non aliam ob causam,
nisi quia *Laudatores* quandoque nesciunt
qua in re *verae Laudes* confistant.

Hi

Laudem promerentes non *Laudantur*,
quia malunt *Laudabilia facere*, quam ostentare.

Vide temporum iniquitate

Hominum malignam Itoliditatem.

Ast

Ipsa Virtus tandem amicat,

Virumque

Laude dignum vetat mori.

Moriuntur tales,

Non tamen omnes *moriuntur*
multaque pars illorum vitat *Libitinam*.
Virtus enim illis *gloriam*, *gloria immortalitatum*
dat, dicat, vendicat.

Te quoque, Praeceptor Amande,

Dignum Laude Virum Musa Veta Mori,

Vtinam et Tuos vetuisset!

Mors saeva detraxit Filio Optimae Spei Annos,
quos Tibi jam additos optamus.

Vxorem mellitissimam pestilens sustulit *aura*,

Te nobis *divinae gratiae aura* conservavit.

Gaudemus.

Bis vero jam, quin terque quaterque gaudendum est.

Jubet id *felix redditus*

Tui, Praeceptor *Laudatissime*, *Nominalis*,
quem, si pote, millies redire vellemus.

Optamus.

Ut

Vivas,

Et de nostris **MULLERI** Deus augeat annos.

Omnia Optamus.

Quæ optari,

NIHIL omnium, quæ timeri merentur.

Mortali-

Mortalitatis Legem post seram æstatem impleas,
Immortale semper nomen habiturus in nostris animis.

Tribus;

Vivet in æternum Mulleri maxima virtus.

Nam

Dignum Laude Virum Musa Vetat Mori-

f.

Fried. Erdm. Dietericus.

Lunav. Schönb.

Tις μύλη μέλεται πειστέος ήγυε μυλωθρός;

"Αυτη, καὶ χώροι πάντεσιν εκεί χαρά;
Εἰ δὲ ἔτερη μύλη ἐγράφετ', η̄ κατακίνητη,
Ταύτη προεβαίνειν χαρματι τὰς μύγητας,
Καὶ κατελάνειν κακάριαν διθάδε λέπει ἀλεύρι.

Οὐδὲ εἶτα χράτη πρὸς καλὸν πάντοδικόν.

Τέτο μόνον δὲ μυλωθρός εἴτε νεμπτέον δέσι.

"Οὐτα γάρ πάσσαν οὐδὲ πάσι μύλη,
Ωτε' αντὴν μυλόν δέπ τε χαριῶν μεγίστη,
Καὶ φορίζεται πρὸς πετύμαν τὰς ἀλεύρι.

Τοιοῦτος δὲ ΜΤΑΛΩΘΡΟΣ, Σὺ Διδάσκαλε Τερψιχ.

Σοὶ δέ μελέσιν αὖτε Σῆτι τὰ μήρια μύλης,

Πειστέον ηγυε θάλεις καὶ Στι πρόσθιος Φαινερότης,

Καὶ Σὺ ΜΤΑΛΩΘΡΟΤ τλήμονος οὐ σομα.

Οὐν ικεῖ ἐπ' ἐντυχήη, χώρα, Σε χωρέε ΜΤΑΛΩΘΡΟΤ.

Χαῖρ, οὐτας ἀγγέλλεις τελετέοντας οὐρανοῖς μύλην.

Καὶ λέγε ΜΤΑΛΩΘΡΟΣ· δῆθ' ἐμὸς η̄ ανοσος.

Οὕτα γράψαν ποιει συγχαίρειν ἐπόλιστον

Ιωάννης Αθραῖος Ουμανῆος.

Παλαιομορφία, Μετ.

Cum in memoriam veniret nigra sigilli cera, qua hactenus DOMINI
NIUS RECTOR Literas claudere siveverat, sequentia
in mentem veniebat.

Magist. Daniel Müller,

Διαρροήσατον

Alme, an Sigillum reddit?

Divini redeunt nūnic clara Sigilla favoris,
Dum Te prosequitur suave charisma Dei.
Annūm præteritum si jam considero mente,
Sæpius ille TIBI nigra Sigilla tulit.

Meruicis ostendit formam cum corde Sigillum,

Cur? quia Te liquit nupta venustra tori.

Regum permagni penduntur in orbe Sigilla,

Ut, qui commissum negligit, ense cadat.

His multo potior Divini gratia patris,

Et, quem talis amor deficit, ille perit

Ast Tua corda tenent Regis præclara Sigilla

Summi, qui Sancto numine cuncta regit.

Juncta Tuo cordi momenti verba videmus

Magni: Hoc cor signat gratia summa Dei.

Nonne reddit pulchrum sic, o Deus alme, Sigillum?

Sic reddit omnino quando onomalma reddit.

Gratulor ergo TIBI: sit Cœli gratia TECUM,

Assiduo hic Maneant rVbra ILLa tibi.

Voce menteque devota hæc paucula adjecit

Godof. Siegilin. Facilides,

Ottend. Misn.

Huc

Huc omnis adsis, Pieridum cohors,
Affurge, & imple plausibus omnia,
Venite ter trinae sorores
Ac hilares geminate cantus.
Atque hinc sonoras sumite chordulas,
Plectris sonate, & læta poëmata
Cantate jam, Commilitones,
Namque dies redit illa, nostro
Quæ festa **MULLERO** est; superaddite:
Sis prosper omni, dicite, tempore,
Nobis Deus **TE, VIR VERENDE,**
Plurima tempora servet, optat
Gottlob Sigism. Stolzius,
Glauch. Schöab.

Echo

Nunc Helicon læto testatur gaudia plausu
Atque preces faustas fundere quærit? E. erit,
Sic erit hoc faustum, quod supplice voce precatur,
Et dolor infandus non superabit? E. abit.
En! abit iste dolor, qui **TE, PRAECEPTOR AMANDE,**
Pressit; Sors contra grata parata? E. rata.
Fortunata Dies Musis hoc tempore nata
Rem monstrat, quoniam tristia finit? E. init.
Nunc inis & vultus hilares & gaudia blanda
Sors **TIBI** lætitiis concomitata? E. data.
Nescia sic flecti semper fortuna secunda
Prospera firmabit cuncta favore? E. fore.
Non TUA perfringent languentes pectora morbi,
Lux diuturna **TIBI** non onerosa? E. rosa.

Hoc Praeceptoris suo admodum Devenerando
gratulabundus adjiciebat

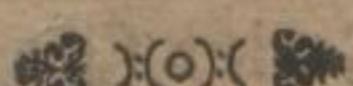
Joh. Christ. Mehlhornius,

Chemn. Misn.

Sic **TIBI, PRAECEPTOR**, rediit post nubila Phœbus,
Gratulor hinc Phœbū quotidieque precor.

Spiel gleich des Himmels Lauff mit Donner/Bliß und Regen/
So folgt doch wiederum ein warmer Sonnenschein.
Diß kan Herr Müller heut an diesen Tag erwegen/
Diß kan dem matten Geist ein neuer Balsam seyn.
Denn Seine Sinne sind bishero ganz verschmachtet/
Die Augen stehn betrübt/ das Herz ist abgezehrt/
Mit einen Wort: Wer Ihn vorieso recht betrachtet/
Sieht gleich/ daß diese Last den ganzen Geist beschwert.
Allein/ verirrter Kiel/ heut glänzt die Sonne wieder/
Wirff vorge Klagen hin/ und denck an deine Pflicht/
Wirff dich an diesen Tag vor Müllers Füssen nieder/
Und sprich: Glück zu dem Strahl/Glück zu dem frohen Licht!
Dieses segte hinzu

Gottlieb Schulze/
Chemn. Misn.

Stadtbibliothek Chemnitz

A 145212 X